

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117236186
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:6117236186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 180 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/6/2018-84 zo dňa 23.04.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/6/2018-84 zo dňa 23.04.2018 potvrdzuje.

Žalovaný nemá proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 27.12.2017 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 180 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody vzniknutej v súvislosti s dopravnou nehodou. V žalobe uviedol, že dňa 12.05.2017 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola na motorovom vozidle zn. F. F., EČV: G., ktorého držiteľom bol toho času L. F. (poškodený) spôsobená škoda, ku ktorej došlo prevádzkou motorového vozidla E. U., EČV: K., povinne zmluvne poistenom u žalovaného, žalovaný eviduje poistnú udalosť pod č. XXXXXXXXXX. Uviedol, že poškodený nechal vykonať opravu motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 12.05.2017, ktorou prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. U. V. triedy B, výška denného nájomného bola 45 eur a po ukončení doby nájmu vyúčtoval žalobca poškodenému faktúrou č. XXXXXXXX vystavenou dňa 16.06.2017 nájmné za obdobie od 12.05.2017 do 16.06.2017, t.j. 36 dní celkom v sume 1.650 eur, pričom táto suma zahŕňala aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Ďalej uviedol, že poškodený dňa 16.06.2017 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.650 eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, ktorý si u žalovaného uplatnil náhradu škody listom zo dňa 21.06.2017. Poukázal na to, že žalovaný podľa listu zo dňa 24.08.2017 ukončil šetrenie poistnej udalosti a dňa 28.08.2017 poukázal žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla vo výške 1.470 eur, keď priznal žalobcovi náklady za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie 32 dní, pretože faktúra za opravu poškodeného motorového vozidla bola vystavená už 12.06.2017. Podľa žalobcu je bežnou praxou autoservisu, vydať opravené motorové vozidlo až po poskytnutí poistného plnenia a dĺžka prenájmu náhradného vozidla je tak v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a poskytnutia poistného plnenia za opravu

poškodeného vozidla. Vzhľadom na uvedené považoval náklady vo výške 1.650 eur za nutne a účelne vynaložené, pretože bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 5Up/276/2017 dňa 10.10.2017 podal žalovaný odpor a žalobu žiadal zamietnuť. Uviedol, že poistnú náhradu škody nekrátil ako to tvrdil žalobca, ale pri posudzovaní nároku vzal do úvahy nevyhnutnú dobu opravy poškodeného motorového vozidla a náhradu poskytol za obdobie do 12.06.2017, čo je dátum vystavenia faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Poukázal na to, že momentom vystavenia faktúry muselo dôjsť k zdaniteľnému plneniu, teda k ukončeniu opravy poškodeného motorového vozidla a vozidlo bolo pojazdné a spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách a už nebolo nutné zapožičanie náhradného vozidla. Uviedol, že vykonal obhliadku vozidla dňa 15.05.2017, pričom dňa 13.06.2017 (t.j. deň po dátume vystavenia faktúry za opravu vozidla) bolo z jeho účtu poukázané plnenie za poškodené motorové vozidlo priamo servisu. Vyjadril názor, že svojím postupom neovplyvnil negatívne dobu opravy a hradil za celú dobu, kedy bolo vozidlo opravované, pričom škodca ani jeho poisťovateľ nemôže niesť následky dojednaní medzi poškodeným a opravcom jeho vozidla, vrátane dohody o podmienkach vydania opraveného vozidla. Namietal, že tvrdenie žalobcu o praxi autoservisu vo všeobecnej, paušalizovanej rovine nie je skutkovým tvrdením ku konkrétnemu prípadu v rámci opisu jeho rozhodujúcich skutočností. Podľa neho žalobca neprekázal dátum vydania motorového vozidla z opravy, ani konkrétne podmienky autoservisu, pričom zádržné právo na hnutelnú vec by bolo možné uplatniť len na zabezpečenie splatnej peňažnej pohľadávky, a teda pokiaľ servis zadržoval vozidlo do dátumu 16.06.2017, urobil tak pred splatnosťou ním vystavenej faktúry, a teda neoprávnené. Dodal, že samotný opravca poskytuje podľa zverejnených údajov bezplatnú možnosť náhradného vozidla v prípade poistnej udalosti, čo však zákazník nevyužil a obrátil sa na iný subjekt. Žalobca odpor žalovaného považoval za nedôvodný a neopodstatnený. Poukázal na to, že z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za náhradné vozidlo. Uviedol, že poškodený nemohol v danom prípade žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise a pokiaľ žalovaný rozporuje účelnosť doby prenájmu náhradného vozidla v rozsahu od 12.05.2017 do 16.06.2017, t.j. 36 dní, neberie žalovaný do úvahy dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania svojho vozidla. Zdôraznil, že autoservis vydal poškodenému opravené vozidlo až po prijatí poistného plnenia za jeho opravu, teda 16.06.2017. Keďže škoda na vozidle je reparovaná až poskytnutím poistného plnenia za opravu vozidla, podľa žalobcu je nájom vozidla nevyhnutný do tejto doby a nielen do vystavenia faktúry za opravu. Okrem toho uviedol, že poškodený nemal žiadnu právnu povinnosť hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u poisťovní. Žalovaný v ďalšom vyjadrení uviedol, že súdna prax nepovažuje za skutočnú škodu akékoľvek náklady vynaložené v súvislosti so vznikom škody, ale len nutne a účelne vynaložené náklady s poukazom na rozhodnutie č. R 7/1992. Podľa neho od momentu, kedy bolo vozidlo opravené, nemožno považovať ďalšie náklady za prenájom iného vozidla za škodu súvisiacu s poškodením. Z dátumu vystavenia faktúry za opravu vozidla odvodzoval to, že vozidlo už muselo byť v čase vystavenia faktúry opravené. Vyjadril názor, že samotná škoda na motorovom vozidle je síce nahradená až poskytnutím peňažného plnenia, ale nárok na náhradu takej škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného vozidla nie je naviazaný na obdobie do poskytnutia náhrady škody za poškodené vozidlo, ale na dobu nevyhnutnej opravy vozidla, lebo sa poskytuje práve pre nepoužiteľnosť vlastného vozidla poškodeného a nie pre neposkytnutie náhrady škody za vozidlo poškodené pri nehode. Namietal, že z čestného vyhlásenia opravcu nevyplýva, prečo zadržoval vozidlo po vykonanej oprave, aký na to mal zákonný dôvod. Uviedol, že škodca (jeho zodpovednostný poisťovateľ) nemôže byť zaviazaný na uhradenie nákladov vzniknutých protiprávnym konaním iného alebo dojednanými podmienkami medzi opravcom a poškodeným ako jeho zákazníkom. Ďalej uviedol, že z čestného vyhlásenia nevyplýva, kedy skutočne obdržal opravca peniaze za opravu, keď vozidlo vydal až dňa 16.06.2017 a žalovaný poukázal sumu fakturovanú za opravu dňa 13.06.2017, a to z jedného účtu banky na iný účet tej istej banky, takže najneskôr musela byť na účet servisu pripísaná nasledujúci deň. Okrem toho namietal, že pôvodná odhadovaná doba opravy podľa predloženého zákazkového listu bola do 30.05.2017 a z čestného vyhlásenia opravcu ani poškodeného nevyplýva dátum skutočného dokončenia opravy, najneskôr však 12.06.2017, kedy došlo k vystaveniu faktúry za opravu.

Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa ustanovení § 427 ods. 1 a 2, § 431, § 442 ods. 1 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 2 písm. g), § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodené motorové vozidlo opravil autoservis dňa 12.06.2017, keď sám tento deň deklaroval vo faktúre XXXXXXXX, ktorou vyúčtoval poškodenému cenu servisných prác a nákladov, ako deň dodania tovaru a služieb, teda ako deň ukončenia servisovania motorového vozidla. Ďalej konštatoval, že z prehlásenia poškodeného a autoservisu vyplýva, že servisované motorové vozidlo bolo poškodeným po jeho oprave prevzaté dňa 16.06.2017. Podľa súdu vznikol poškodenému nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla v rozsahu 32 dní tak, ako to tvrdil žalovaný, skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je totiž zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na nájom náhradnej veci. Poukázal na to, že podľa konštantnej judikatúry ujma v tomto prípade spočíva v nákladoch, ktoré poškodený vynaložil na zapožičanie alebo prenájom osobného motorového vozidla prevyšujúcich náklady, ktoré by poškodený pri obvyklom priebehu deja vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, pričom tieto náklady vznikli v príčinnej súvislosti s poškodením jeho vozidla. Túto ujmu alebo skutočnú škodu je škodca povinný nahradiť poškodenému v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov, kedy výška skutočnej škody, za ktorú škodca zodpovedá, a ktorú je povinný nahradiť, nie je teda daná čiastkou skutočne zaplatenou za prenájom náhradného motorového vozidla v akejkoľvek výške, ale účelne vynaloženou čiastkou. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, ako je obvykle potrebná k prenájomu náhradného motorového vozidla, má v tomto prípade žalobca. Konštatoval, že žalobca neposkytol súdu žiadne relevantné skutkové tvrdenia v tom smere, že by po zrealizovaní servisu vozidla toto nemohol vyzdvihnúť a užívať, a teda, že ďalší prenájom náhradného motorového vozidla bol potrebný a nevyhnutný ďalšie štyri dni. Poukázal na to, že všeobecné tvrdenie o tom, že je potrebné najskôr zaplatiť cenu servisných prác poškodeného vozidla, až potom autoservis vydá vozidlo, nebolo poskytnuté vo vzťahu ku tejto konkrétnej veci a vo vzťahu k prejednávanej veci neboli obdobné skutkové okolnosti tvrdené a preukázané. Podľa súdu nie je možné považovať za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla náklady, ktoré vznikli po tom, čo bolo poškodené motorové vozidlo opravené, pretože už nejde o náklady, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s poškodením vozidla, pojmovo už nejde o vozidlo náhradné, teda vozidlo prenajaté dočasne po dobu, keď z dôvodov poškodenia, nie je možné užívať vlastné vozidlo. Uviedol, že v momente zavŕšenia opravy poškodeného motorového vozidla je toto prevádzkyschopné a na strane poškodeného neexistuje odôvodnená potreba náhradného motorového vozidla. Podľa súdu vo vzťahu k posúdeniu nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla ako nutných a účelných, nie sú potom relevantné úvahy ani o tom, za akých podmienok autoservis opravené motorové vozidlo vydá poškodenému. V prípade takýchto podmienok by išlo už len o individuálne dojednania autoservisu a poškodeného, ktoré však žiadnym spôsobom škodca nemôže ovplyvniť a nemôže za obsah takýchto dohôd zodpovedať a niesť náklady s nimi spojené. Dodal, že ak by základom pre zadržanie opraveného motorového vozidla poškodeného autoservisom, neboli predchádzajúce dojednania autoservisu a poškodeného ako objednávateľa opravy vozidla, išlo by zo strany autoservisu o protiprávne konanie a škoda, ktorá by z neho vznikla nie je škodou, za ktorú zodpovedá škodca, ale práve autoservis a prípadnú náhradu škody, spočívajúcu v nákladoch na náhradné motorové vozidlo, by bolo potrebné potom pričítať práve autoservisu a nie osobe, ktorá zodpovedá za poškodenie motorového vozidla. Podľa súdu, ide o obdobný právny záver ako v prípade právnej úvahy o rozsahu náhrady za prenajaté náhradné vozidlo, keď rozsah náhrady konštantná judikatúra neodvodzuje od skutočne vyplatenej ceny nájmu náhradného motorového vozidla, ale od výšky obvyklej ceny prenájomu obdobných vozidiel v danom mieste a čase.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 12.06.2016 do 16.06.2016, t.j. za obdobie po vykonaní prác na vozidle do vyplatenia poistného plnenia za opravu vozidla autoservisom, nemožno považovať za účelné a nevyhnutné náklady na prenájom náhradného vozidla. Mal za to, že súd nesprávne ustálil moment zavŕšenia opravy, resp. vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov na opravu, resp. na nedostatočne prihliadal a dospel k nesprávnemu záveru o absencii príčinnej súvislosti medzi vznikom sporných nákladov a poškodením vozidla. Zdôraznil, že za opodstatnenú dobu prenájomu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením

výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Podľa žalobcu, až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovane prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla, poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Uviedol, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. Konštatoval, že v zmysle platných právnych predpisov je záväzok splnený pripísaním, nie poukázaním, na účet, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že finančné prostriedky na úhradu faktúry neboli hneď pripísané na účet opravovne, nakoľko boli žalovaným poukázané deň nasledujúci po vystavení faktúry za opravu a žalovaný v konaní hodnoverne nepoprel skutočnosť vyplývajúcu z čestného prehlásenia poškodeného a autoservisu, a to že opravené vozidlo bolo poškodenému vydané hneď po pripísaní poistného plnenia na účet autoservisu. Dodal, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by sa potvrdenie autoservisu o servise a odovzdaní vozidla poškodenému nezakladalo na pravde. V danom prípade nemožno podľa neho konštatovať ani nedostatok príčinnej súvislosti, nakoľko, keby klient žalovaného nezapríčinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise a nebol by nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva. Mal za to, že odovzдание vozidla z opravne nie je subjektívnou okolnosťou, nakoľko nejde o okolnosť, ktorú by vedel ovplyvniť poškodený. Namietal, že súd sa nezaoberal jeho námietkou, že autoservis FINAL - CD spol. s r.o. je zmluvným partnerom žalovaného, dojednanie podmienok vydania opraveného vozidla je tak v kompetencii žalovaného, pričom toto je okolnosť, ktorú poškodený nevedel ovplyvniť, bol povinný akceptovať podmienky servisu. Vyjadril názor, že od poškodeného nemožno spravodlivo požadovať, aby tieto náklady znášal sám, keďže aj po túto dobu trval následok škodovej udalosti, konkrétne obmedzenie jeho vlastníctva. Ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s § 220 ods. 2 CSP, keď z neho nevyplýva posúdenie skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu, konaním súdu teda došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces, pričom absentuje popis myšlienkového postupu, ktorým súd dospel k záverom, čím sa rozhodnutie javí ako nepreskúmateľné. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 180 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.09.2017 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a o trovách konania rozhodne tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok č.k. 29Cb/6/2018-84 zo dňa 23.04.2018 je potrebné potvrdiť ako vo výroku vecne správny.

5. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

6. Podľa § 427 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

7. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

8. Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

9. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

10. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

11. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa v zásade stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/78/2017-64 zo dňa 19.02.2018, pretože vo výroku vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu vecí. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

15. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho, kto existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

16. Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016, podľa ktorého „Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci... Otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvykle potrebná k prenájmu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.“

17. Predmetom odvolacieho konania bol žalobcom uplatnený nárok vo výške 180 eur, ako žalovaným neuhradené náklady, predstavujúce odplatu za štyri dni nájmu náhradného motorového vozidla v období odo dňa 12.06.2017 do 16.06.2017. Z vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, mal odvolací súd preukázané, že poškodené motorové vozidlo opravil autoservis dňa 12.06.2017, keď sám tento deň deklaroval vo faktúre č. XXXXXXXXX, ktorou vyúčtoval poškodenému cenu servisných prác a nákladov. Z čestného prehlásenia poškodeného a autoservisu FINAL - CD spol. s r.o. vyplýva, že servisované motorové vozidlo bolo poškodeným po jeho oprave prevzaté

dňa 16.06.2017. Rovnaké skutočnosti konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla vyplýva, že zapožičané náhradné vozidlo bolo prevzaté dňa 12.05.2017 a odovzdané spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. dňa 16.06.2017. Rovnako je deň 16.06.2017 označený vo faktúre č. XXXXXXXX ako dátum uskutočnenia plnenia a dátum vystavenia faktúry. Z výpisu z účtu žalovaného mal odvolací súd ďalej preukázané, že žalovaný dňa 13.06.2017 poukázal na účet autoservisu FINAL - CD spol. s r.o. sumu 3.511,99 eur, ako plnenie za poškodené motorové vozidlo autoservisu, ktorý vykonal jeho opravu, pričom táto suma bola poukazovaná z jedného účtu banky na iný účet tej istej banky, takže najneskôr musela byť na účet autoservisu pripísaná nasledujúci deň. Nakoľko žalovaný si v rozsahu svojich možností splnil dôkaznú povinnosť a predložil výpis z účtu preukazujúci, že dňa 13.06.2017 poukázal na účet autoservisu vykonávajúceho opravu poškodeného vozidla peňažnú čiastku na základe faktúry vystavenej dňa 12.06.2017, dôkazné bremeno sa prenieslo na žalobcu, ktorý aby uspel v spore, bol povinný tvrdiť a preukázať dôvody, pre ktoré nemohol dotknuté motorové vozidlo vyzdvihnúť a užívať už pred 16.06.2017, a teda mal preukázať, že ďalší prenájom náhradného motorového vozidla bol potrebný a nevyhnutný po celú dobu, t.j. až do 16.06.2017. Okrem toho sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že výška náhrady škody nie je daná zaplatenou čiastkou za prenájom vozidla v akejkoľvek výške, ale len čiastkou zodpovedajúcou účelným a nevyhnutným nákladom, pričom dôkazné bremeno toho, že je potrebné priznať nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla aj v období po realizovanej oprave vozidla, viazne na žalobcu. Žalobca však v tomto smere dôkazné bremeno neunesol. Z dôkazov predložených žalobcom, vrátane čestného vyhlásenia opravcu poškodeného motorového vozidla nevyplýva, prečo tento zadržoval vozidlo po vykonanej oprave a nevyplýva z nich, kedy skutočne obdržal opravcu peňažné prostriedky za vykonanú opravu motorového vozidla poškodeného, keď vozidlo vydal a poškodený si ho prevzal až dňa 16.06.2017. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemal preukázané, že finančné prostriedky v období od 12.06.2017 do 16.06.2017 na prenájom náhradného motorového vozidla boli vynaložené nevyhnutne a účelne. Pozornosti odvolacieho súdu taktiež neušlo, že v čl. 12 Všeobecných obchodných podmienok pre prenájom osobných automobilov (ďalej len „VOP“) bolo ustanovené, že „Prenájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý. Týmto sa rozumie doba opravy vozidla alebo...“ Keďže podľa faktúry č. XXXXXXXX vystavenej servisom FINAL -CD spol. s r.o. bolo poškodené vozidlo opravené dňa 12.06.2017, týmto dňom sa mal v zmysle čl. 12 VOP skončiť prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným. S poukazom na vyššie uvedené námietku žalobcu, že súd nesprávne ustálil moment zavŕšenia opravy, resp. vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu nákladov na opravu, považoval odvolací súd za nedôvodnú.

18. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie žalobcu, že v zmysle právnych predpisov je záväzok splnený pripísaním, nie poukázaním na účet, je však potrebné zdôrazniť, že žalobca nepreukázal dátum, kedy boli finančné prostriedky pripísané na účet opravovne, nepreukázal, že opravené vozidlo bolo poškodenému vydané hneď po pripísaní poisťného plnenia na účet autoservisu. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalobcu, že žalovaný v konaní hodnoverne nepoprel skutočnosť, vyplývajúcu z čestného prehlásenia poškodeného i čestného prehlásenia autoservisu, a to, že opravené vozidlo bolo poškodenému vydané hneď po pripísaní poisťného plnenia na účet autoservisu. Z vyjadrení žalovaného v konaní mal odvolací súd preukázané, že žalovaný v rámci procesnej obrany namietal skutočnosť, že z čestného vyhlásenia opravcu nevyplýva, prečo zadržoval vozidlo po vykonanej oprave, aký na to mal zákonný dôvod, žalovaný neuznal náklady na prenájom náhradného vozidla vynaložené za obdobie po oprave vozidla poškodeného pri poisťnej udalosti a argumentoval aj tým, že platbu poukázal opravcovi vozidla dňa 13.06.2017, čiže tento ju obdržal najneskôr na druhý deň. Skutočnosť na ktorú poukazoval žalobca, a síce že autoservis FINAL - CD spol. s r.o. je zmluvným partnerom žalovaného, bola podľa odvolacieho súdu pre právne posúdenie prejednávanej veci irelevantná.

19. Žalobca ďalej namietal, že napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s § 220 ods. 2 CSP, keď z neho nevyplýva posúdenie skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu, a konaním súdu teda došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces. Uviedol, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje popis myšlienkového postupu, ktorým súd dospel k záverom, čím sa rozhodnutie javí ako nepreskúmateľné. Odvolací súd sa s uvedenými námietkami žalobcu nestotožnil. Podľa odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa všetky náležitosti požadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP, súd v odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesné útoku použil, vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti mal v konaní preukázané a

ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Rovnako z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil. Takéto odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za dostačujúce a presvedčivé.

20. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

21. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/6/2018-84 zo dňa 23.04.2018 potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).